

Sygn. akt II CZ 25/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Maria Grzelka

w sprawie z powództwa J.W.

przeciwko S.W.

o ochronę dóbr osobistych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 maja 2007 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powód J.W. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 grudnia 2006 r., którym oddalona została jego apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 lipca 2006 r., oddalającego powództwo wytoczone przeciwko S.W. o zasądzenie kwoty 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, spowodowaną opublikowaniem artykułu prasowego, którego inicjatorką była pozwana. Postanowieniem z dnia 13 lutego 2007 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną, albowiem uznał, że skarga nie przysługuje, ponieważ wniesiona została w sprawie o prawa majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na wymienione postanowienie powód zarzucił, że jest ono niezasadne i postanowienie to jest „totalnym nieporozumieniem”. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna m.in. w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł.

Nie ulega wątpliwości, że wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie, w której wniesione zostało rozpoznawane zażalenie, jest niższa niż 50.000 zł. Pozostaje jedynie do rozważenia czy sprawa o zasądzenie zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, spowodowaną naruszeniem dobra osobistego (art. 448 k.c.), jest sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c.

Już w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 czerwca 1985 r., III CZP 27/05, stanowiącej zasadę prawną (OSNCP 1985, nr 12, poz. 185), Sąd Najwyższy uznał, że właściwość rzeczowa sądu w sprawie o zasądzenie odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża od sprawcy umyślnego naruszenia dóbr osobistych na podstawie art. 448 k.c. jest – ze względu na to, że jest to sprawa o prawa majątkowe (art. 17 pkt 4 k.p.c.) – uzależniona od wartości

przedmiotu sporu. Pogląd ten, w odniesieniu do sprawy o zadośćuczynienie pieniężne, dochodzone na podstawie art. 448 k.c. w obowiązującym obecnie brzmieniu, Sąd Najwyższy podtrzymał w uchwale z dnia 5 października 2006 r., I PZP 3/06 (LEX nr 194338).

W przepisach kodeksu postępowania cywilnego pojęcie „sprawy o prawa majątkowe” ma jednolite znaczenie. Pojęcie to użyte w art. 17 pkt 4 trzeba rozumieć tak samo jak użyte w art. 398² § 1 k.p.c. Nie miał co do tego wątpliwości Sąd Najwyższy stwierdzając w postanowieniu z dnia 18 marca 2004 r., III CZ 8/04 (niepubl.), że sprawa o zadośćuczynienie za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym jest sprawą o prawa majątkowe w rozumieniu nie obowiązującego już art. 392¹ § 1 k.p.c., którego odpowiednikiem jest obecnie art. 398² § 1 k.p.c. i przyjmując w postanowieniu z dnia 27 września 2005 r., V CZ 106/05 (nie publ.), że roszczenie o zadośćuczynienie przewidziane w art. 448 k.c. jest roszczeniem o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c.

Podzielając ten ostatni pogląd należy uznać, że odrzucenie przez Sąd Okręgowy skargi kasacyjnej jako niedopuszczalnej nastąpiło bez naruszenia prawa (art. 398² § 1 i art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Ponieważ zażalenie okazało się niezasadne, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c., postanowił jak w sentencji.